

Kørekort	1993	1994	1995	1996	1997**)
B - alm. bil	243	362	485	475	358
C - lastvogn*)	292	519	636	637	510
D - bus					2
E - lastvogn m. påhæng	183	257	443	354	651***)

*) I 1997 kom der nye kørekortsbetegnelser. Før 1997 hed det kørekort C/D, derfor er kørekort til bus kun medtaget selvstændigt fra 1997.

***) Størstedelen af de elever, som har indgået uddannelsesaftale i 1997, har sandsynligvis endnu kun taget kørekort B, da de øvrige kørekort ligger i senere skoleperioder.

****) Stigningen skyldes ny bekendtgørelse om transportuddannelsen, som bevirker, at flere skal have kørekort E.

Spm. nr. S 663

Til bolig- og byministeren (19/6 98) af:
Egil Møller (DF):

»Vil ministeren overveje en ændring af boligreguleringslovens § 18 og § 18 b, således at henlæggelse til vedligeholdelse og opretning af ejendommen, der i dag sker efter et i loven fastsat beløb pr. m² bruttoetageareal pr. år, i stedet for kommer til at blive et beløb, der står i forhold til den offentlige vurdering af ejendommen?«

Jeg finder ikke, at der er en relevant sammenhæng imellem en ejendoms vedligeholdelsesbehov og størrelsen af den offentlige vurdering.

Efter min opfattelse bør det derimod overvejes, om der kan skabes en bedre sammenhæng imellem beløbenes størrelse og den enkelte ejendoms alder og dermed vedligeholdelsesbehovet samtidig med, at ordningen søges forenklet mest muligt.

Begrundelse

Loven opererer med faste beløbssatser og disse beløbssatser er måske rimelige for ejendomme beliggende i større byer, hvor ejendomsvurderingerne er tilsvarende høje, men i landdistrikter, hvor ejendomsvurderingerne ofte er lave, kan de i loven fastsatte beløb til vedligeholdelse og opretning af ejendommen være urimelige.

Svar (25/6 98)

Bolig- og byministeren (Jytte Andersen):

Hensigten med størrelsen af de beløb, som efter de nævnte bestemmelser afsættes til vedligeholdelse, er, at de ligger i en størrelsesorden, der kan dække ejendommens vedligeholdelsesbehov. Af bestemmelserne fremgår således, at beløbet varierer i forhold til ejendommens alder.

Spm. nr. S 725

Til socialministeren (30/6 98) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvordan er offentlige myndigheders mulighed for at gribe ind i forhold til mennesker med begyndende eller fremskreden senilitet?«

Begrundelse

I et aktuelt tilfælde er en ældre, senil mand til fare for sig selv og til stor gene for naboerne, der bekymrer sig om ham, tager sig af ham, finder ham, når han er blevet væk, og forstyrres af ham på alle tider.

Kommunen er opmærksom på problemerne og sandsynligvis indstillet på at gribe ind, men »tør« ikke af hensyn til nærmeste pårørende til manden, en fjerntboende søster, der ikke mener, der er problemer.